

အမှတ် ၁၅၊ ဇေယျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ ၄၅၀၆၂၃၃၇၊ ၀၉ ၄၅၀၆၂၃၃၄

sarpaymahar@gmail.com
www.facebook.com/maharsarpaypublishing
www.maharsarpay.com

ထုတ်ဝေခြင်း

တတိယအကြိမ်

ဇူလိုင်လ၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်

စောင်ရေ

၁၀၀၀

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

ကိုပြည်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်သိမ့်သူစိုး (၀၁၂၈၅)

ပုံနှိပ်သူ

ဦးဝင်းမိုးမိုး (နန်းသင်းပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၄၄၁) ၀၉၂၅၀၅၁၃၆၃၆

အမှတ်-၁၉၄-၁၉၆၊ ၃၉-လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

စာစစ်

ဟိန်းဆက်သွင်

စာအုပ်ချုပ်

ကိုမဲ (ငွေအိမ်စည်စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း) ၀၉၂၆၄၅၆၅၆၅၇

ဖြန့်ချိရေး

မဟာစာပေ

အမှတ်-၁၅၂၊ ယေယျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ၊ သန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း - ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၃ ၊ ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၄

တန်ဖိုး

၅၀၀၀ ကျပ်

အောင်သင်း

အမွေ ၊ အောင်သင်း

ရန်ကုန်၊ မဟာစာပေ ၊ ၂၀၂၄

စာ ၁၀၃ ၊ ၂၀.၅ x ၁၂.၅ စင်တီ

(၁) အမွေ

အောင်သင်း

အောင်သင်း

အောင်သင်း

မ ဟာ စာ ပေ (စာ စဉ် - ၁၂၄)

မာတိကာ

၁။ အမှတ်	၇
၂။ ဟောပြောချက်	၁၇
၃။ ဆွေးနွေးချက်	၆၅

အောင်သင်း၏

အမှာစာ

ဤ ‘အမွေ’ ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဆွေးနွေး ဟောပြောခဲ့သည်မှာ ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာမ မိုးမိုး(အင်းလျား) အမှတ်တရဖြစ်ကြောင်း အားလုံး သိကြပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘာမျှ အထူးပြောနေစရာ မလိုတော့ပါ။ သို့သော် ထူးထူးခြားခြား အချက် ကလေးတစ်ခုကို တင်ပြလိုက်ချင်သောကြောင့်သာ ဤအမှာစာကို ရေးလိုက် ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆွေးနွေးပွဲကို စတင်လိုက်သောအခါက ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က ဖတ်ခဲ့ဖူးသည့် စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်ကို သတိရမိကြောင်း ပြောခဲ့ပါသေး သည်။ ကဗျာလေးနှစ်ပုဒ်အကြောင်းကိုပင် ထည့်သွင်း ပြောလိုက်ပါသေး သည်။ ယခု ဤစာအုပ်တွင်လည်း ထိုစဉ်က ပြောခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ပြန်လည် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ကြပါလိမ့်မည်။

ဟောပြောပွဲ မလုပ်မီကပင် ထိုစာအုပ်ကို ပြန်လည် သတိရမိပါ သည်။ သို့သော် စာအုပ်က ကျွန်တော့်လက်တွင် အလွယ်တကူ မရှိခဲ့ပါ။ ယခု မကြာသေးမီကမှ ထိုစာအုပ်ကို ကျွန်တော့်၏ တပည့်တစ်ယောက်က အဟောင်းဆိုင်ကတွေ့၍ ဝယ်လာပြီးပေးသောကြောင့် ကျွန်တော်ရရှိခြင်း

ဖြစ်ပါသည်။ စာအုပ်အမည်က Something To Live By၊ ရေးသူက ‘ဒေါ်ရိုသီကော့ပလင်း’ Dorothea Kopplin။

ထိုစာအုပ်တွင် ‘ဒေါ်ရိုသီကော့ပလင်း’ ရေးလိုက်သော အမှာစာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်လျှင် စာအုပ်ပြုစုသူက ‘မျိုးဆက်သစ်’ အပေါ် ထားရှိသည့် မေတ္တာတရားကိုလည်းကောင်း၊ သူ၏ ဘဝခံယူချက်ကိုလည်းကောင်း ရိပ်စား မိနိုင်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ထို့ပြင် မိုးမိုး(အင်းလျား) ကိုယ်စားသဘောမျိုး ကျွန်တော် ပြုလုပ် ခဲ့ရသည့် ထိုပွဲမျိုးအတွက် အမှာစာကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရေးလိုက် သည်ထက် ဒေါ်ရိုသီကော့ပလင်းရေးသည့် အမှာစာကို ထည့်ပေးလိုက် ခြင်းက ပိုလို့ပင် ဆီလျော်ကောင်းမွန်နေလိမ့်ဦးမည်ဟု ယူဆမိသောကြောင့် ဘာသာပြန်ပေးလိုက်ပါသည်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

ကျွန်မ၏ ရင်သွေးငယ်များ လူလားမြောက်ချိန်တိုင်အောင် ကျွန်မ အသက်ရှည်ခွင့် မရနိုင်တော့ကြောင်း ကျွန်မကို ပြောလိုက်သောအခါ ကျွန်မ ကိုယ်စား ရင်သွေးငယ်များကို စောင့်ရှောက်နိုင်မည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ပြုစုရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပါသည်။ လုပ်ငန်း၏ သဘောက ဘုရား ကျောင်းနှင့် စာသင်ကျောင်းက ဖြည့်စွမ်းမပေးနိုင်သော ကွက်လပ်ကို ဖြည့်ပေးရန်ပင် ဖြစ်၍ ဘဝ၏ ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ရောင့်ရဲမှုကို ယူတတ်သော အရည်အသွေး ဖွံ့ဖြိုးစေရန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်မ၏ ခံယူချက်အရ ဤသို့သော သုခကိုရရန် ပထမအချက်မှာ ရုပ်ဝတ္ထုတို့၏ ဟိုမှာဘက် အပေါ်ဆင့်တွင်ရှိသော ပရမတ္ထဆန်သည့် တရား များကို တန်ဖိုးထားတတ်ရန် ဖြစ်သည်။ ဩကာသလောကကြီးကို နက်နဲစွာ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ခြင်းသည်လည်း ဤသို့သော သုခမျိုးကို ပေးနိုင်သည်။ သဘာဝလောကကြီးနှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်အောင် နေတတ်ခြင်းအားဖြင့် ဘာမျှမဟုတ်သည့် လောကီအောင်မြင်မှု၊ ဆုံးရှုံးမှု စသည်တို့ကို သာမန် အသေးအဖွဲ့များအဖြစ် သဘောထားနိုင်လောက်အောင် ဤစကြဝဠာကြီးက သွန်သင်ပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ချုပ်တည်း သည်းခံနိုင်ခြင်းနှင့် သတ္တိတို့သည်လည်း တင့်တယ်

သော ဘဝရှင်သန်မှုအတွက် မရှိမဖြစ်သော အရည်အသွေးများဖြစ်သည်။
နောက်ဆုံးအားဖြင့် စိတ်ထား မနသိ၌သာလျှင် တွေ့နိုင်သော သန္တိသုခကို
သဘောပေါက်လာကြစေရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤသို့သော ဘဝလမ်းညွှန်မှု၊ သွန်သင်မှုများကို ကျွန်မဘဝတွင်
အထောက်အကူဖြစ်ခဲ့လှသော စာပေများမှ ထုတ်ယူ လမ်းညွှန်တော့မည်ဟု
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် ‘ဒေါ်ရီသီကော့ပလင်း’ က အမှာစာ ရေးခဲ့ပါသည်။
ထို့နောက် ‘သုခဟူသည် အဘယ်နည်း’၊ ‘သုခ ဘယ်မှာရှိသနည်း’၊
‘မေတ္တာတရား’၊ ‘ဘဝ၏ တန်ဖိုးအမှန်’၊ ‘မိသားစုဘဝ’ စသည် စသည်
အားဖြင့် အခန်း ဆယ့်ငါးခု ခွဲပြီးလျှင် ပညာရှင်တို့၏ အဆိုအမိန့် မှတ်သား
ဖွယ်ရာများကို စုစည်း တင်ပြထားပါသည်။

ဤနေရာတွင် စာပေဝါသနာပါသော လူငယ်၊ လုံမငယ်တို့ နည်းယူ
ဖွယ်ကလေးတစ်ခုကို တင်ပြလိုက်ချင်ပါသေးသည်။ ဒေါ်ရီသီကော့ပလင်း
သည် ထိုထိုသော မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ၊ ကဗျာတို့များကို ငယ်စဉ်ကပင်
ကျက်မှတ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကဗျာများကို ပြန်လည်စုစည်း၍ ဖော်ပြ
တော့မည်ဆိုသောအခါ မှတ်မိသမျှ စုစည်းရသည်ကပင် ခြောက်နှစ်လောက်
ကြာသည်။ စာဆိုနှင့် စာအုပ်တို့ကို ရှာဖွေမှုမှာ သုံးနှစ်လောက် ကြာသည်ဟု
ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာပေဝါသနာရှင် လူငယ်၊ လုံမငယ်တို့သည်လည်း
ကြိုက်သောစာပေ၊ ကဗျာ စသည်တို့ကိုတွေ့လျှင် စာဆို၊ စာအုပ်နှင့်တကွ
ကူးယူမှတ်သားလိုက်ပါလျှင် စာတစ်စောင်၊ ပေတစ်ဖွဲ့အဖြစ် ထွက်မလာစေ
ဦးတော့ သားစဉ်မြေးဆက် ဂုဏ်ယူလေ့လာထိုက်သော မှတ်စုကြီးတစ်ခု
ဖြစ်လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်မိပါသည်။

ဒေါ်ရီသီကော့ပလင်းက သူ၏ စာအုပ်ကလေးကို ကဗျာနှစ်ပုဒ်နှင့်
ဖွင့်လိုက်ပါသည်။ ထိုကဗျာလေးနှစ်ပုဒ်နှင့်ပင် ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော်
၏ ‘အမွေ’ ဟောပြောဆွေးနွေးချက်ကို ဖွင့်လိုက်ပါသည်။ မိုးမိုးသည်လည်း
ဤကဗျာနှစ်ပုဒ်ကို တွေ့လိုက်ရလျှင် မုချ ဝမ်းမြူး ကျေးဇူးတင်လိမ့်မည်ဟု
ယုံကြည်ပါသည်။ သူ၏ ရင်သွေးတို့သည်လည်း ဝမ်းသာနှစ်မြိုက် နှလုံးပိုက်

ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

မိုးမိုး၏ ရင်သွေးငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကျန်ရစ်သော မိသားစုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကြားနာဖတ်ရှုရသော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော် ချစ်မြတ်နိုး အားကိုးသော လူငယ်တို့သည်လည်းကောင်း လောကကို အကျိုးပြုနိုင်သည့် စွမ်းရည်နှင့် သုခကို ရကြပါစေကုန်သတည်း။ မိုးမိုးလည်း ရောက်ရာဘုံဘဝမှ ကျွန်တော်တို့၏ မေတ္တာကို ခံယူလျက် အနုမောဒနာ ပြုနိုင်ပါစေသတည်း။

အောင်သင်း

TO MY SON

Do yo know that your soul is of my soul such part
That you seem to be fibre and core of my heart?
None other can pain me as you, son, can do;
None other can please me or praise me as you.
Remember the world will be quick with its blame
If shadow or stain ever darken your name.
Like Mother, Like Son, is the saying so true
The world will judge largely of Mother by you.
Be this then your task, if task it shall be,
To force this proud world to do homage to me.
Be sure it will say, when its verdict you've won,
She reaps as she sowed. This man is her son.

(MARGARET JOHNSTONE GRAFFLIN)

သားချစ်သို့

သားလေးရယ်
သားလေးဘဝဟာ မေမေ့ဘဝ
သားလေး အဲဒါ သိပါစ။

မေမေ့ ဟဒယနှလုံးသား
သားကလေးနဲ့ ဖွဲ့စည်းထား
သားလေး အဲဒါ သိရဲ့လား။

မေမေ့နှလုံးသားကို ထိပါးစေသည်
သားလေး ‘မှတစ်ပါး အခြားမရှိပြီ’၊
မေမေ့နှလုံးသားကို မြူးကြားစေသည်
သားလေး ‘မှတစ်ပါး အခြားမရှိပြီ’။

ငါ့သားလေးရဲ့ နာမည်တွင်
အစွန်းမှဲ့ပြောက် ထင်လိုက်ရင်
လောကကြီးက ချက်ချင်း အပြစ်မြင်
‘မအေ့သား မအေလိုပင်’ လို့
မေမေ့ကိုပင် ဆိုမှာများ
သားလေး သိရဲ့လား။

သားရဲ့ဝတ္ထရား ဆောင်မည်လား
ကမ္ဘာကြီးကို မေမေ့အပါး
ဝပ်ဆင်းလာအောင် တွန်းလိုက် သား။

‘ဗိဇ္ဇေန်လို့ အပင်သန်’
ဆိုကြမည်အမှန်
‘အဖိုးတန်တဲ့ သားယောက်ျား
မအေတူတဲ့ မအေ့သား’။

(မာဂရက် ဂျန်စတုန်း ဂရပ်ဖလင်)

BUILDING THE BRIDGE

A pilgrim, going a lone highway
Came at evening, cold and gray
To a chasm, deep and vast and wide.
The old man crossed in the twilight dim.
The chasm held no fears for him
But he paused when he reached the other side
And built a bridge to span the tide.
"Old man," said a fellow pilgrim near.
"Why waste your time in building here?
Your Journey ends with the close of day
You never again will pass this way.
You've crossed the chasm deep and wide
Why build ye here at eventide?"
The pilgrim raised his old gray head,
"My friend, in the path I've come," he said,
"There followeth after me today
A fair haired youth who must pass this way.
The chasm which held no fears for me
To the fair haired youth may a pitfall be.
He, too, must cross in the twilight dim.
My friend, I am building this bridge for him."

(WILLA. DROMGOOL)

တံတားထိုးခြင်း

လမ်းမထီးထီး

ခရီးရှည်လျား၊ ခရီးသွားလည်း

ခွန်အားလည်းဖေး၊ ဆံဖြူဖွေးလျက်

ညနေဘက်တွင်၊ ကျယ်နက်မတ်စောက်

ဒီရေချောင်းသို့ ရောက်သတည်း။

ချောင်းပြင်ကျယ်စေ၊ စိတ်ဝယ်မတွန့်

မရွံ့မကြောက်၊ ဆည်းဆာအောက်ဝယ်

ကူးမြောက် သူ ကျော်၊ ဖြတ်စွမ်း၏။

ဟိုမှာကမ်းဘက်၊ ရောက်ပြီးလျက်မှ

နှစ်ဖက်ကမ်းပါး၊ ချောင်းကိုလွှား၍

တံတားထိုးပြန်လေတော့၏။

ခရီးသွားဖော်၊ တစ်ဦးသော်လျှင်

ထုတ်ဖော်၍သို့၊ မေးမြန်း၏။

‘အို အဘိုးအို

နေလည်းညိုပြီ၊

ချောင်းကိုလွန်မြောက်၊ သည်ကမ်းရောက်လျက်

နောက်သို့တစ်ဖန်၊ သင်မပြန်ဘဲ

အားသန်ကြိုးစား၊ ဤတံတားကို

သင်ကား ဘယ်ကြောင့် ဆောက်သနည်း’။

‘အို အဆွေ
သည်နေ့ဆိုလျှင်၊ ဆံပင်နုနယ်
လူငယ်တစ်ယောက်၊ ငါ့နောက်လိုက်လျက်
ခရီးထွက်ပြီ၊
ချောင်းနက်မတ်စောက်၊ ငါမကြောက်လည်း
နောက်ကလိုက်လာ၊ သူ့ခမျာမှာ
သူတရာ ဘေးဆိုး၊ ဖြစ်အံ့စိုး၍
ကြိုးပမ်းငါလျှင် ဆောက်သတည်း’။

(ဝင်လ် ဒရွမ်း ဂူးလ်)

